

"Fâtiha-i Şerife şu Kur'ân-ı Azîmüşşân'ın bir timsal-i münevveridir." Fatiha'nın Kur'an-ı Azimüşşan'ın timsal-i münevveri olmasını nasıl anlamalıyız?

İnsan kâinatın küçük bir misali olduğu gibi, Fatiha suresi de Kur'an'ın nurlu bir timsalidir.

İşarat'ül-İcaz'da, Kur'an-ı Kerim'in maksatları dörde ayrılarak incelenir: **Tevhid, Nübüvvet, Haşir, "adalet ve ibadet"**. Bu dört maksat Fatiha suresinde de mevcuttur.

Bu sure, bütün hamdin Allah'a has olduğunu beyan ile başlar. Bu ise tevhidi ifade eder. Daha sonra, Allah'ın bütün âlemlerin yegane Rabbi olduğuna, "**Rabbül âlemin**" ismiyle vurgu yapılır. Bu da yine tevhidin, tevhid-i rububiyetin ilanıdır.

"**Malikiyevmiddin**", haşir ayetlerinin; "**iyya ke na'büdü**" ise ibadet ayetlerinin birer temsilcisi gibidirler.

Sırat-ı müstakim üzere bulunan ve kendisine İlâhî in'amların, ihsanların edildiği (**enamte aleyhim**) zümre ise, başta peygamberler olmak üzere "**sıdıklar, şehitler ve salihler**"dir.

Öte yandan, Kur'an-ı Kerim'de ne kadar İlâhi isim geçmişse bunları temsil etmek üzere **Allah, Rahmân** ve **Rahîm** isimleri zikredilmiştir. Malikiyevmiddin de bir İlâhi isim olmakla birlikte, yukarıda geçtiği üzere bu isim haşir ayetlerini tümünü temsil eder.

Bütün dua ayetleri "**iyya ke nestein**"de özetlenmiştir.

Allah'ın gazabına uğramış ve O'nun nurlu yolundan sapmış bulunun bütün insanlar ise "**mağdup**" ve "**dâllîn**" kelimelerinde özet olarak mevcutturlar.